

שבעת ימים פרק ראשון יומא

(א) פירובין נא. יבמות ח:
 גדר ה. מכות יג: הוריות ח:
 מנחות ד. מה: חולין פה.
 בכורות לב. גדה כב:
 (ב) סוכה מת. ויש"ג. ג) [ג"ל
 דליכא. (ד) [ג"ל דליכא.]

(א) יִשְׂרָאֵל דָּיָה מִי יִדְעִין
וְסוֹף. נִיב עֵי לִקְחֵן דָּף מִי
עֵיב צִרְסֵי דָּיָה אִם רָחָה
לִהְקָרִיב וְעֵי מִה שְׁנִרְסֵה
סֵם עַל הַגְּלִיץ:

ושב הכהן ובא הכהן.
מותר ילפין גזרה שיה
משיכה לביאה כמו דהוי
מרויחו שינה או מרויחו
ביאה (גדה ככ:) דלע"ג
גלה דמו קרף להדדי, כיון
דמרויחו כביאה כסן
ממשיכה דיינין כהי גז"ש
יבמות יז וקיי רש"י שרובין
(א) בארובה.

[illegible]

הכפורים דכתיב
את משה דנין צוה
פני עשיה ואין דנין
דלפני עשיה ואימא
ביום צותו את בני
ואין דנין צותו מצוה
אז דבי רבי ישמעאל
זו היא שיבה זו היא
דליכא דרמי ליה
מי ליה מדרמי ליה
יום הכפורים אימא
עינן הי כהן מתרמי
אלמה לא ניבעי ליה
בית אב דנין דבר
קבוע לו זמן לאפוקי
תגרו ואימא רגלים
אחת בשנה מדרב
לאפוקי רגלים דלאו
זו ואימא רגל אחד
במיניה ואי תג המצות
תחלה אי תג הסוכות

אלא דנין פרישת שבעה ליום אחד מפרישת שבעה
שבת שבעה לשבעה מפרישת שבעה ליום אחד ואימא
ליום אחד הוא דנין דבר שאין קדושה לפניו מדבר
דנין דבר שיש קדושה לפניו מדבר שאין קדושה
הוא השתא דבר שאין קדושה לפניו בעי פרישה
לא כל שכן אמר רב משרשיא לא הוה כתיב כזה
מידי דעיקר הגל לא בעי פרישה טפל ידידה בעי
אמר שמיני ירגל בפני עצמו הוא הני מילי לענין
פ"ד

לעשות לכפר זה יוה"כ וחו לא כדפרין מעיקרל וזהי כחז
לפרש אימא זה לעשות זה יוה"כ דכחז ביה ויעש וכחיז ביה זה
זוח כרי למעט פרה דאי לא כחז אלא זה לכפר ה"א זה זה פרה
כחז אללו עשיה כמו יוה"כ לאפוקי פרה דלא כחז בה עשיה ומשי
מפי עדיפא למינף מהחט דלזו שלח כחז מקמי עשיה דדיה דכחז
לכפר בפרש ויבשר וחד כחז וזמורו זה יביל ויחר מן הרלשון וא"ת
פר לא הוה כרין למיכתב אללו זה לכפר ויידורש זה זה פרה לכפר
דינן זאוו מזהו יש לומר אי לא כחז אללו זה לכפר ה"א ע"כ זה
לכפרה לטהרה ולא הוה מני לשוני כדשנינן דין לזוהא דלפני עשיה
לזוהא דלפני עשיה אללו לזכר עשיה ככשר עשה זה כמו ביוה"כ
דכר דמגרינן זה לפני עשיה מזה לפני עשיה לאפוקי ה"א אללו
קרבנות דפרישחו לקדושה אכל פרה לא דינן בפרה וינן בקרבנות
לכרזי קרבנות לכי כחז זה זה פרה אי נמי ה"א לעשות לכפר
הדר ביה מדרשא דלעשות ולא דרש אללו זה לכפר ומתני קושא
הדר ביה דמלעשות הכי משמע וזו מעשה פרה וזה לא כחז בפרש
ויקחנ ויזכר לזרות בפרה ומלעשות זה דרש מדי אללו חטא
יכתב לעשות דנפקא לן פרה מדכחז בה לזוהא לפני עשיה כמלוואים
דמנחות ודף ד. וס' פריך נגמר עוט דאסח מעון דחטא ליפסול
משני כ' הכא וי"ל דסמך אעוד נגמר עוט מעוט דשמעת קול
ויד נגמר בראיה מבראיה וקסא דביבמות פ' כ"ד ודף ה' גבי דנין
פריך וילף אחיה אחריו מלזו וי"ל דהתם לא שייך למיפטר ויד וילף
פריך מעריות ויזכר אפילו אחי אחי ממזני מזהו אשת בן אחיו לא
נגזר הכא דליכא דדמי ליה הוה כרין למיפטר כלשון ועוד כדפרין
הבאונה לא שייך למיפטר ועוד: **א"ת** בפרה דקרבנות פירוש
יוה"כ נמי פרישה דקרבנות הוה: **ד"ר** דבר שאין קדושה אפניו
קדושת שבת קבועא וקיימא ואדרי ואדרי יש קדושת שבת לפניו:
פ"ר

מדרמי ליה ילפינן. וכן מתוך כעורבין פרק מי שהולאיו (דף נה.) אבל בפ"ק דמנחות (דף קכ.) ובפרק בתרא דמסות (דף יג.) ובפ"ק א"י (דף כ.) רבנא דרבי יוחנן לא מתוך הכי משני שכל אלו ימי ששנה אח"כ: ואימא כסדר דקרבנות. פ"י ע"פ יו"ט דמסיבא חתני הולאיו זה וזה מהו: וכן פ"י דגזיר דבר הכנסה לו וכו'. וי"ט פ"ק דמנחות (דף קכ.) משני לטעם אלא שכל אלו ימי הכהן:

ואימא צוה [צוה] וייעש כאשר צוה דלפני עשיה מצוה צוה דלאחר עשיה מצוה דקרבנות דכתיב ישראל דנין צוה מצוה ומאי נפקא מינה יהיה יושב הכהן יובא הכהן ביאה הני מילי היס אכל היכא דאיכא דאיפני לכפר אלו מעש כפרה דקרבנות מי דבעי ליה פרישה אמו פרישה לכוליה משמנו שקבוע לו זמן מדבר קרבנות דכל יומא דנין דבר שנוהג פעי הנוהג פעם אחת בשנה פעם אחת בשנה ני ובי תימא לא ידעני הוואיל ופתח בו הכתוב

הואיל ומרובה מצותות
ליום אחד ואין דנין פ
שמיני דפרישת שבוע
שאין קדושה לפניו ו
לפניו ולא קל וחומר
דבר שיש קדושה לפ
רב אשי אמר מי אי
פרישה ואפילו למאן

ונברכי מלכבר קרננות דללו למעוטי קרננות אלל לברוי דלל נמי
 יוס הכפורים ואיתרו לעשות לכפר לפרה וקרננות אי נמי נ'
 אלל פרה לא דלל כתב זה שון עשיה ולכפר זה קרננות ואיטערין
 ויהיב דהי מינייהו מספת הכרי כתב לעשות אללשמועין דווקא כזה
 עיין כוואל שלטי עשיה כ' כלומר אש"ג דלל כתב צפרה שון עשיי
 כוואל שון ויקחו אלף פרה וכל דני עשיי אללפוין יוה"כ דדיני עשיי
 ולברכי המתין דמשי דמדמני ליה ילפינ למחי איטערין כזה לעשות
 זה יוה"כ ואי פרכת אמת כזה זה קרננות לישי דנין כזה מזה ואי
 זה יוה"כ כיון דלדין ואי פרישה לקדושה ולל אחרנין זה פרה
 ומאולא דלפני עשיה דאדרבה כיון דמלואים אלל זה כתב לעשות אלל
 יעש כלאר כזה להכי איטערין לעשות ולל אלל כתב אלל זה לעשות הי"א
 עשייה ואי לא כתב אלל לעשות לכפר הי"א לכפר זה יוה"כ לעשות
 אלל כתב לעשות אלל מייחורא דרשנין מלעשות לרבות וטפי היה מס'
 כוליה קרא ויהיב דפרין במתלא עיל ומיורי יומר נראה לי לומר
 טעובא שכתבתי כזה שהקשית אלל הדד ציה מלעשות אלל קשיא ד"ס
 לעשות וזה דלל קאמר אלל משום דלל דרר כזה לגמרי אלל הי"א
 דלל לא (היה) כתב לעשות אלל כזה (לא) היה נפקא לן פרה כמו ביקר
 ה"ג מ' היבא ט' דאיבא דרבי י"ה. כנמה דוכתי משי הכי וצ"ס
 שלל לשמן וכי' עד וזה מתא דני ר' שמעאל וצ"ס הסתן ו
 וכן צ"ס המפתל (וגד דק כז: וסס) גבי י"ורה דלל משי הכי דסמין
 לחיוב מאחיס משי כי הכא הי"א היכא דלדלכא דמני ליה אש"ג דהדד
 לחיוב מלעו משום דלל דמחי ההי"א פירכא לקמייתא דמתיקריא פירין
 ויהדד פירין לילף מלעו דלפילו אשת בן אחיו ולהכי אי לא היה משני
 צ"ס"ק דמחמת ופכר המפתל ויכין דלל היה הקושא השניה מעי
 דשאר קרננות נמי ינעבי פרישה אלל אין לפרש דקרננות דוקא דה
 אש"ג דשנת לפניו הוא לא הקשיב אלל הקשיב י"ט דחלי צ"ד

[illegible]

1. וַתֵּחַת אֶת זֶכֶת
הַחֶרֶק עַל־מִלֵּךְ לִפְנֵי
עַל־מִלֵּךְ הָאֶתָּמָה
אֶתָּמָה שָׁמָּה וַיֵּשֶׁעַ כְּאִשֵּׁר
וַיֵּחַת וְאֵת מִשְׁחָה
וַיִּקְרָא שׁוֹר הַלֵּל
2. אֶת־צֶדֶק אֶת־מִשְׁחָה
כִּדְבַר מִקְוֵי כִּי־וָאֵת
כִּי־מִשְׁחָל לְהַקְרִיב אֶת
הַיִּצְחָק בְּלִי־זֶכֶת
וַיִּקְרָא וְאֵת
3. וְשֵׁם הַבְּחֵן כִּי־וָאֵת
וַיִּשְׁמְעֵהוּ וַיִּקְרָא הַלֵּל
4. מִשְׁחָה בְּקִרְת
וַיִּקְרָא שׁוֹר הַלֵּל
5. וְכִי־בְחֵן וַיִּקְרָא הַלֵּל
מִשְׁחָה הַנֶּגֶד בְּכִית צֶדֶק
וַיִּשְׁמְעֵהוּ וַיִּקְרָא שׁוֹר הַלֵּל
וַיִּקְרָא שׁוֹר הַלֵּל

ואימא צוזה דיום
הכפורים היא, כדמחב
ישיש כאשר צוה ה' ורחינן
דנתי צוזה דלפני עשיה
דכתיב צוזה ה' והדר כתיב
לעשות, ובמה נמי כתיב
אשר צוה ה' ואחר כך
כתיב ויחור אליו פרה,
לאמרו יום הכפורים
דעשיה קמיה צוזה כתיבה,
ואימא ציאה דקרבנות
דכתיב כיום צוזה אר בני
ישראל, והדר כתיב
לקריב את קרבניהם....

היה פרישתו לקדושה ואחיו
ההכנים נוגעים בו וזה
פרישתו לטהרה ואין אחיו
ההכנים נוגעים בו וטעמא
דמתמאין אחיו כנגיעתן
משום דגברא איכיל קודש
מדרגא להטוא ואפילו
שומר עמלן על טהלת
חטאת ואומר רבינו הוקן
יכילין היו תחמים לפשותן
כעמאס ויהיה הכירא
כעבילאם לזדוקס כיון
אשר יבא עולה חתם

[illegible]